

Žalba Savetu za štampu

Podnosim žalbu Savetu za štampu smatrajući da su u tekstu pod naslovom Saša, odakle kuća u Londonu, tri velika stana u Beogradu? portalu “Evršac” (“EVršac”) na adresi

<http://www.evršac.rs/index.php/vesti/item/14752-sasa-odakle-kuca-u-londonu-tri-velika-stana-u-beogradu>

Prekršeni sledeći članovi Kodeksa novinara Srbije:

I Deo Istinitost izveštavanja – član 1.

Iznete su neistinite informacije. (Ne)Istinitost informacija bilo je moguće veoma lako proveriti kontaktiranjem nadležnih državnih službi, uvidom u javno dostupne dokumente (internet strana Agencije za borbu protiv korupcije, RGZ – internet portal)

U nastavku teksta (i u dopuni žalbe po pribavljanju i zvaničnih dokumenata ukoliko je to potrebno) detaljnije ću obrazložiti neistinite tvrdnje autora.

I Deo Istinitost izveštavanja član 2

Kako je Kodeksom predviđeno da Medij snosi odgovornost za ono što objavljuje i kad prenosi agencijsku vest, smatram da je prenošenjem očigledno neistinite vesti prekršen ovaj član kodeksa.

I Deo Istinitost izveštavanja – član 3

Temi nije pristupljeno sa dužnom novinarskom pažnjom i nije se vodilo računa o tačnosti informisanja. Informisano je netačno.

I Deo Istinitosti izveštavanja – član 4

Iako je to bilo neophodno nisu konsultovani drugi izvori informisanja, iz teksta zapravo proizilazi da zapravo nije konsultovan kako se čini niko osim autora ovog teksta koji po svojoj sadržini nije ništa više od pamfleta punog neistina sa određenim političkim ciljevima.

Moji odgovori koje sam uputio autoru teksta emailom na ovu temu uopšte nisu objavljeni (dokaz da sam odgovore uputio posedujem, jer su upućeni u formi emaila, autor mi je kasnije SMS-om potvrdio prijem i tražio i fotografije).

I Deo Istinitosti izveštavanja – član 5

Tekst po svojoj sadržini predstavlja isključivo objavljivanje izmišljenih, optužbi, kleveta, glasina.

Portal “Embargo” nisam uspeo da pronađem na registru medija, što može da znači da ovo zapravo i nije registrovan medij. Na portalu “Embargo” nije naveden izvor informacija.

Prema svojoj sadržini objavljeni tekst predstavlja objavljivanje neosnovanih optužbi, kleveta,

glasina, ili čak i izmišljen tekst čiji autor nije poznat i identitet nije proverljiv (“pouzdani izvori”).

Čak i da je redakcija pretpostavila da je objavljivanje u “Interesu javnosti” nije naznačeno da informacija nije potvrđena.

NAPOMENA. Ukoliko bi bilo dozvoljeno da se prosto korišćenjem mehanizma “prenošenja vesti” sa portala koji nisu zvanično medij po registraciji, to bi predstavljalo mogućnost serijskog i planskog kršenja Kodeksa zloupotrebom mehanizma “prenošenja vesti”

IV Odgovornost novinara – član 3

Tekstom sam oglašen krivim za “brojne” a nepostojeće “kriminalne i korupcionaške afere”, krivim za prikrivanje imovine, tj. optužen sam za krivično delo iako su sve tvrdnje potpuna neistina.

Činjenica da je tekst “prenet” sa portala koji nije registrovan medij ne umanjuje odgovornost novinara koji je u tom slučaju koristeći nepotvrđen izvor informacija, bez konsultovanja druge strane objavio tekst kojim se krše osnovne pretpostavke nevinosti.

V Novinarska pažnja – član 1

Novinar nije pristupio poslu sa dužnom novinarskom pažnjom. Bilo je moguće bez velikih problema tražiti potvrdu istinitosti “prenetog teksta”, proveriti podatke na internet portalu Agencije za borbu protiv korupcije, kontaktirati lice na koje se neistiniti tekst bez potpisa odnosi. Provera navodnih “čestih putovanja u London” je mogla lako biti izvedena uvidom u dokumenta, pasoše, vize itd.

Izveštavanje iz teksta zapravo je izveštavanje o navodno počinjenom krivičnom delu neprijavljivanja imovine.

V Novinarska pažnja – član 2

Novinar nije proverio izvor informisanja, već je sledio interes društvene grupe, političke stranke koja vodi kampanju korišćenjem pamfleta i kleveta putem lokalnih neregistrovanih “internet portala” i na druge načine.

V Novinarska pažnja – član 3

Može se sumnjati da je novinar prećutao činjenice koje su važne za stav javnosti, jer nije izvestio javnost o mojim odgovorima u kojima sam naveo da je moje imovinsko stanje javno objavljeno, da sam za sedamnaest godina stekao samo parcelu od 3.5 ara u naselju Sisevac, na teritoriji Opštine Paraćin vrednu oko 500 EUR i da ni ja ni moji članovi porodice nismo stekli druge nekretnosti, te da bi svako otkrivanje prikrivanja imovine za moje političke protivnike bilo dovoljno da me uklone sa javne funkcije i da budem osuđen kao krivac po krivičnom zakoniku, da me moja javna funkcije ni na koji način u tom smislu ne može zaštititi.

Saša, odakle kuća u Londonu, tri velika stana u Beogradu?

[admin 1 Comment](#)

U izjavi za Embargo predsednik opštine Paraćin tvrdi da živi samo od plate:

Paunović sebe predstavlja kao skromnog političkog funkcionera, pa je, eto, „slučajno“ zaboravio da kaže išta o nekretninama u Srbiji i Velikoj Britaniji o čemu se u Paraćinu odavno javno priča...

1. Paunović nije zaboravio da bilo šta kaže, u odgovoru koji sam uputio “Embargu” emailom, a koji nije objavljen naveo sam šta imam od imovine i da je moja imovina javno objavljena kao i imovina drugih funkcionera na internet strani Agenciji za borbu protiv korupcije, te da drugu imovinu nemam. Naveo sam i da bi svaki dokaz da imam drugu imovinu bio dovoljan da budem optužen i osuđen za krivično delo (to uključuje i imovinu članova moje porodice). Nemam drugu imovinu sem one javno objavljene.

“Neverovatno veliku, ali zasluženu medijsku i pažnju javnosti privukao je svojim nastupima u poslednje vreme Saša Paunović, predsednik opštine Paraćin, koji je i pored svih propusta, grešaka, korupcionaških i kriminalnih afera već 17 godina na ovoj funkciji.”

2. Tvrdnja o postojanju propusta, grešaka, korupcionaških i kriminalnih afera predstavlja niz uvreda i kleveta, pošto ni jedna od navodnih kriminalnih i korupcionaških afera nije navedena (o greškama i propustima da ne govorim). Nikada ni za šta nisam bio optužen od strane nadležnih organa u krivičnom postupku.

Za sedamnaest godina rada na javnoj funkciji i posle svih kontrola svih državnih službi protiv mene je podneta jedna prekršajna prijava i to ne za bilo kakvu štetu nanetu budžetu već iz formalnih razloga za koje smatram da su neosnovani i u prvostepenom postupku sam oslobođen krivice. U drugostepenom usvojena je žalba DRI da se saslušaju kao svedoci njihovi radnici, a u sličnim i istovetnim postupcima, po istom osnovu, za druga lica, prekršajni sud je već donosio pravosnažne oslobađajuće presude.

Iz navedenog je jasno da ne postoje nikakve korupcionaške i kriminalne afere.

Ničim izazvan ovaj nadobudni lokalni paraćinski funkcioner, dokazano neuspešan na dužnosti predsednika, izjavio je „da skromno i samo od svoje funkcionerske plate živi“.

3. U samom tekstu autor je naveo da je postavio pitanje moje imovine, te je tvrdnja da sam davao izjave “ničim izazvan” neistinta. Na žalost autor nije objavio moje odgovore poslate emailom na adresu redakcije “Embarga” na ovu temu, što znači da je autoru moje stanovište bilo poznato ali da je namerno odlučio da ne objavi odgovore na pitanja koje mi je sam uputio.

Ova izjava otvorila je po svemu sudeći „Pandorinu kutiju“ oko čoveka koji je na mestu predsednika paraćinske opštine ostao definitivno nezaslužen samo zahvaljujući apsolutističkom i diktatorskom ponašanju, ucenama i pritiscima, potplaćivanjem i mitom?!

4. Iznošenje tvrdnji da sam činio krivična dela bez ikakvog dokaza sasvim sigurno predstavlja uvredu i klevetu. Ova izjava nije otvorila nikakvu “Pandorinu kutiju”, niti se bilo šta bilo gde desilo, osim kampanje koja se emituje preko portala “Embargo” i organizovano prenosi preko drugih bliskih medija.

Jer, u Paraćinu, ali i na mnogo većim prostorima države Srbije veoma je dobro poznato i ne

zaboravlja se šta je i kako sve Saša Paunović radio proteklih skoro dve decenije, posebno u vreme kada se „bud zašto“ prodavala i rasprodavala imovina Paraćina, njegovih stanovnika, razvijene privrede i industrije.

“U vreme svih prethodnih mandata i prodaje i preprodaje fabrika i preduzeća Saša Paunović je bio u glavnoj ulozi. Za najveće rasprodaje, poput cementare Popovac i Srpske fabrike stakla, tvrde upućeniji, direktno se radilo „ispod stola“ zarad ličnih interesa i lične koristi pojedinaca... Isti tvrde, da je upravo Saša Paunović u ovim „trange frange“ varijantama „dobro i učario“...”

5. Odlično je poznato da opština i predsednik opštine ne mogu imati nikakvu ulogu u postupcima privatizacije preduzeća i prodaje imovine preduzeća iz stečaja.

Naime, privatizaciju je sprovodila Agencija za privatizaciju, nikad lokalna samouprava, a takođe imovinu preduzeća iz stečaja prodaje nadležni sud, a ne opština.

Ja lično nikad nisam bio u bilo kom telu bilo koje državne institucije koja je sprovodila privatizaciju preduzeća, budući da već sedamnaest godina radim kao predsednik opštine ili predsednik izvršnog odbora opštine i drugu dužnost u državnoj administraciji nisam obavljao. Kako nisam bio na mestima na kojima se odlučivalo o prodajama društvenih preduzeća po bilo kom osnovu, jasno je da nisam bio u prilici ni da bilo šta na bilo koji način “učarim”.

“Odavno se priča i tvrdi u pouzdanim krugovima bliskim samom Saši Paunoviću, „da ovaj skromni i poštenu Paraćinac koji živi samo od svoje funkcionerske plate“ ima najmanje tri stana u Beogradu!? I da je do sva tri došao baš u vreme kada su prodavani cementara i staklara, i da se u svaki od stanova uselio tek onda kada su po njegovom izboru svi „u fulu opremljeni“ najmodernijim i najsavremenijim uređajima i najskupocenijim uvoznim nameštajem?!”

6. Sva moja imovina u skladu sa zakonom objavljena je na internet prezentaciji Agencije za borbu protiv korupcije.

Imovina članova moje porodice od kako sam na javnoj funkciji nije se menjala, sasvim sigurno ne posedujem ni direktno ni preko posrednika bilo kakve stanove bilo gde, pa ni u Beogradu.

“Nezvanično, reč je o tri stana na tri izazovne lokacije u Beogradu, jednom od stotinak, i dva od po „samo“ 80 kvadratnih metara. Kakve li ironije, odlučio se za „manju“ kvadraturu, kako ne bi „boli oči“ znatiželjnima?!”

7. Ne posedujem nikakve stanove u Beogradu.

“Takođe nezvanično, jer do zvaničnih podataka je nemoguće doći – priča se da poseduje vrednu nekretninu – kuću u Londonu, koju je kupio posle korupcionaških poslova tokom privatizacije paraćinskih privrednih kolektiva! I to, na devojačko prezime svoje supruge, umesto na njihovo zajedničko prezime (Paunović), „da se Vlasi ne dosete“...”

8. Tvrdnja da bilo koji predsednik opštine u Srbiji poseduje kuću u Londonu je prosto plod mašte.

“I tako, dok sirotinja iz Paraćina i paraćinske opštine neprestano odlazi u zemlje Zapadne Evrope ili

Skandinavije, luta svetom „trbouhom za kruhom“, dotle se Saša Paunović baškari po Beogradu, a neretko i po Londonu.”

9. Tvrdnja da “neretko boravim u Londonu” lako je i objektivno proverljiva. Za građane Srbije neophodno je da imaju UK vizu da bi boravili u Londonu. Iz uvida u moj važeći pasoš, kao iz uvida u moj prethodni pasoš koji posedujem i koji sam koristio prethodnih desetak godina može se videti da li uopšte posedujem UK vizu i da li “neretko boravim u Londonu”.

““Veruje se, da će istoga časa, kada bude sišao sa vlasti u Paraćinu, odnosno, kada bude sklonjen voljom gladnih i jadnih, Saša Paunović postati i „predmet obrade“ istražnih organa, zbog brojnih zloupotreba i još brojnijih krivičnih dela tokom poslednjih 17 godina. Zbog toga je njegova borba da ostane u fotelji predsednika opštine mnogo više od puke politike! To je za njega pitanje opstanka u civilnom odelu. Da ga ne zameni onim na pruge?”

10. Nema nikakvog razloga da ovim povodom (neprijavljivanje imovine u skladu sa zakonom) odmah ne postanem predmet obrade istražnih organa. Naime, opština i predsednik opštine nemaju niakakav uticaj na državne službe koje se “pomenutom obradom” bave, niti postoji bilo kakav razlog da to odmah ne učine. Pripadnik sam opozicione Demokratske stranke te ni po pretpostavljenom uticaju na ove službe sa nekog državnog nivoa putem “stranačke” linije ne mogu da utičem na to da ne budem “predmet obrade”. U celini je ova tvrdnja zlonamerna, uvredljiva i predstavlja običnu klevetu. Čini se da autor zapravo zastupa interes neke organizacije koja želi da odstupim sa sadašnje javne funkcije da bi ostvarila svoje ciljeve i da je tekst napisan u nameri da javnost uveri u neistinite tvrdnje.